

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Provincie Antwerpen

Druga strona postępowania: Belgacom NV van publiek recht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 lub art. 13 dyrektywy 2002/20/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organ państwa członkowskiego opodatkował działalność gospodarczą operatorów telekomunikacyjnych, która jest im umożliwiona na terytorium lub jego części poprzez istnienie wykorzystywanych do tej działalności słupów, masztów lub anten GSM na nieruchomości publicznej lub prywatnej, ze względów budżetowych lub z innych względów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francja) w dniu 13 maja 2013 r. — Anouthani Mlalali przeciwko CAF des Bouches-du-Rhône

(Sprawa C-257/13)

(2013/C 207/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anouthani Mlalali

Strona pozwana: CAF des Bouches-du-Rhône

Pytania prejudycjalne

[Czy art. 11 dyrektywy 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wymogom ustanowionym w art. L.512-2 i D.512-2 francuskiego Code de la sécurité sociale (kodeksu zabezpieczeń społecznych)?]

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, s. 44)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-186/11, Peter Schönberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 8 maja 2013 r. przez Petera Schönbergera

(Sprawa C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Schönberger (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie T-186/11;

— uwzględnienie żądań skarżącego wniesionych w pierwszej instancji. Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego, o której skarżący został poinformowany pismem z dnia 25 stycznia 2011 r., na mocy której badanie jego petycji nr 1188/2010 zostało zakończone bez przekazywania treści petycji do Komisji ds. Petycji;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W przedstawieniu okoliczności faktycznych sprawy Sąd podkreślił, że przewodniczący Komisji ds. Petycji poinformował skarżącego bez dalszego uzasadnienia, że jego petycja wprawdzie jest dopuszczalna, ale Komisja ds. Petycji nie może się zająć jej treścią. W rezultacie Sąd zniekształcił stan faktyczny poprzez uznanie, że miało miejsce badanie petycji.

Sąd błędnie rozpoznał zakres ochrony podstawowego prawa do petycji w ten sposób, że błędnie uznał, iż ów zakres ochrony ogranicza się wyłącznie do badania dopuszczalności petycji. Zakres ochrony obejmuje jednak także prawo do merytorycznego badania petycji i do decyzji co do istoty, gdy petycja jest dopuszczalna (prawo do rozpatrzenia).

Sąd dopuścił się logicznej sprzeczności w tym, że brak badania dopuszczalnej petycji przez Parlament, inaczej niż brak badania niedopuszczalnej petycji, nie wywiera skutków prawnych.

Sąd zaprzeczył własnemu orzecznictwu w sprawie Tegebauer⁽¹⁾. W wyroku tym orzekł on, że skuteczność prawa do petycji może być naruszona, jeżeli petycja nie została zbadana merytorycznie.

Sąd nie dostrzegł naruszenia prawa w braku uzasadnienia decyzji Parlamentu. Zamiast tego zastąpił on brak uzasadnienia braku badania petycji własnym uzasadnieniem.

Sąd zaniechał oceny okoliczności, że wnoszącemu odwołanie uniemożliwiono obiektywne przedstawienie jego sprawy Komisji ds. Petycji.

(¹) Wyrok Sądu z dnia 14 września 2011 r. w sprawie T-308/07 Tegebauer przeciwko Parlamentowi, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 26 lutego 2013 r. w sprawach połączonych T-65/10, T-113/10 i T-138/10, Hiszpania przeciwko Komisji, wniesione w dniu 14 maja 2013 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— stwierdzenie dopuszczalności odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 26 lutego 2013 r. w sprawach połączonych T-65/10, T-113/10 i T-138/10 Hiszpania przeciwko Komisji;

— stwierdzenie odpowiednio nieważności decyzji Komisji: C(2009) 9270 z dnia 30 listopada 2009 r.; C(2009) 10678 z dnia 23 grudnia 2009 r. i C(2010) 337 z dnia 28 stycznia 2010 r. zmniejszających pomoc z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFOGR) dla programu operacyjnego Andaluzja w ramach celu 1 (1994-1999) na mocy decyzji C(94) 3456 z dnia 9 grudnia 1994 r., dla programu operacyjnego Kraj Basków w ramach celu 2 (1997-1999) na mocy decyzji Komisji C(98) 121 z dnia 5 lutego 1998 r. oraz dla programu operacyjnego autonomiczna wspólnota Walencji w ramach celu 1 (1994-1999) na mocy decyzji C(1994) 3043/6 z dnia 25 listopada 1994 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

— **Naruszenie prawa dotyczące uznania art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 (¹) za podstawę prawną stosowania korekt finansowych opartych na ekstrapolacji.** Przepis ten nie jest podstawą prawną stosowania korekt finansowych opartych na ekstrapolacji w przypadku niepra-

widowości systemowych zważywszy, że nie wchodzi to w zakres uprawnień Komisji.

— **Naruszenie prawa dotyczące kontroli wiarygodności, spójności, istotności i rzetelności ekstrapolacji zastosowanej przez Komisję.** Kontrola Sądu w odniesieniu do reprezentatywności próby użytej w celu zastosowania korekty finansowej opartej na ekstrapolacji nie została dokonana zgodnie z orzecznictwem wynikającym z wyroku w sprawie Tetra Laval (²).

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań pomiędzy, z jednej strony, różnymi funduszami strukturalnymi, i, z drugiej strony, między tymi funduszami a operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374, s. 1).

(²) Wyrok z dnia 15 lutego 2005 r. w sprawie C-12/03 P Komisja przeciwko Tetra Laval, Zb.Orz. s. I-987, pkt 39.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 15 maja 2013 r. — Provincie Antwerpen przeciwko Mobistar NV

(Sprawa C-264/13)

(2013/C 207/46)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Provincie Antwerpen

Druga strona postępowania: Mobistar NV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 lub art. 13 dyrektywy 2002/20/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organ państwa członkowskiego opodatkował działalność gospodarczą operatorów telekomunikacyjnych, która jest im umożliwiona na terytorium lub jego części poprzez istnienie wykorzystywanych do tej działalności słupów, masztów lub anten GSM na nieruchomości publicznej lub prywatnej, ze względów budżetowych lub z innych względów?

(¹) Dz.U. L 108, s. 21.